

V. Truchačev: Jak evropský „systém“ vyšachoval Sebastiana Kurze z politiky

- CZ24 News | 3. prosince 2021

RAKÚSKO: Bývalý rakouský kancléř Sebastian Kurz oznámil svůj odchod z politiky. Tento obrat byl zřejmě vynucený. Kurz zkřížil cestu příliš mnoha mocným lidem. Migrační krize, Balkán, vztahy s Ruskem – to je jen neúplný výčet oblastí, které mu EU, Německo a vlastně i rakouská elita nemohly odpustit. Neformální politici nejsou v dnešní Evropě oblíbení, a tak se 35letý „mladík“ stahuje do ústraní.

„Bylo mi velkou ctí sloužit Rakousku po dobu deseti let.“ Takový titulek bylo možné si přečíst 2. prosince ráno na Instagramu bývalého rakouského kancléře Sebastiana Kurze. Následoval dlouhý příspěvek, ve kterém se mimo jiné psalo:

„Po deseti letech ve federální vládě jsem se rozhodl skončit s politikou a odstoupit ze všech politických funkcí.“

Den předtím 35letý Kurtz oznámil, že se mu narodilo první dítě. Nyní se hodlá více než dříve věnovat rodině.

Instagram však zatím není oficiálním oznámením. Ale nebude to trvat dlouho. Již zítra Kurtz odstoupí z funkce předsedy konzervativní Lidové strany, do níž vstoupil před 20 lety (ve svém věku!). Nahradí ho ministr vnitra Karl Nehammer. Přestane být také členem Národní rady... Tím vlastně nastane nová éra v Rakousku i v celé Evropě.

Připomeňme, že Kurz odstoupil téměř před dvěma měsíci. Důvodem bylo obvinění, že rakouské ministerstvo financí vynaložilo rozpočet na reklamu samotného politika a lidové strany v bulvárním deníku Österreich, který přinášel „správné“ názory a průzkumy veřejného mínění o jeho činnosti. Kurtz je obviňován z napomáhání ke korupci – i když i jeho odpůrci připouštějí, že je velmi obtížné ho na základě toho obvinít z „trestného činu“. Případ se do značné míry vymyká kontrole, ale nakonec je to rozhodnutí politika.

Přestože je Kurtz na poměry politiků mladý, rychle se dostal do popředí světové politiky. Stal se nejmladším předsedou vlády na světě a předtím nejmladším ministrem zahraničí. Už to samo o sobě stačí k tomu, aby se stal známým. Rakouský politik však dokázal, že je sám o sobě jasnou osobností, a nikoli pěšákem v rukou mnohem větších mužů. Jeho jméno bylo známé daleko za hranicemi Rakouska, což je pro politika z malé země uznání samo o sobě.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Sebastian Kurz se narodil 27. srpna 1986 ve Vídni jako syn inženýra a učitelky. Jeho předkové pocházeli z dnešního Srbska, etničtí Němci, kteří byli v letech 1944-1945 odsunuti z Jugoslávie. Takový původ mohl ovlivnit Kurtzův postoj k Srbům, Rusům a vůbec Slovanům... Nikdy však svými činy nedal na své kořeny zapomenout. Rozhodně není rusofil a srbofil, ale rozhodně není ani rusofob a srbofob.

V mládí vstoupil do konzervativní Lidové strany a udělal politickou kariéru. A nikoliv úřednickou kariéru – tím se liší od většiny šedých evropských byrokratů. Přihlásil se do armády, aby měl lepší představu o svých budoucích voličích. Poté již nastoupil na právnickou fakultu vídeňské univerzity, ale studia nedokončil – odešel do politiky. Je docela možné, že vysloužilý kancléř konečně získá titul...

Tento bystrý a charismatický mladík se ve svých 25 letech stal státním tajemníkem pro integraci. Kurz usiloval o integraci nově příchozích z Blízkého východu a Afriky do rakouské společnosti. Na rozdíl od jiných evropských politiků s abstraktními představami o multikulturalismu mohl na vlastní kůži poznat, jak obtížné je tuto údajně krásnou myšlenku uskutečnit. A pak, jako ministr zahraničí a kancléř, mohl být „neformální“.

Po Kurtzově nástupu se Rakousko stalo první evropskou zemí, která vyžadovala, aby imámové skládali státní zkoušky, a páteční kázání musela být pronášena ve státním jazyce. Bylo zakázáno financování mešit ze zahraničí. Zakázal všechny jazyky kromě němčiny v mateřských školách. To sice Vídeň před teroristickým útokem v listopadu 2020 nezachránilo, ale Kurz je právě tím posledním úředníkem, kterému by se zde dala vytknout nějaká chyba. Je to spíše otázka jeho partnerů ze Strany zelených, kteří si mysleli, že je v tomto ohledu příliš přísný.

Skutečnou evropskou slávu mu přinesla migrační krize v letech 2015-2016. Už jako ministr zahraničí se pustil do Německa a jeho kancléřky Angely Merkelové a požadoval jasný počet uprchlíků, které sousední země přijme. Vzhledem k tomu, že tento požadavek do značné míry poškodil kariéru odcházející německé kancléřky, těžko mu mohla odpustit. V následujících letech oba kancléři jen stěží skrývali vzájemnou nevraživost.

Kurtz si svým chováním získal obrovské sympatie obyčejných Rakušanů a mladších členů lidové strany. S jejich pomocí se v roce 2017 stal lídrem strany a sesadil starší a „zasloužilejší“ lidovce. Dvakrát vyhrál volby a stal se kancléřem. A nejen to – uzavřel koalici s krajně pravicovou protiimigrační Stranou svobody. Tímto způsobem si Kurz získal nepřátele nejen v Německu, ale i v samotném Rakousku. Pro starou elitu, kterou ztělesňoval prezident Alexander van der Bellen, to bylo něco neobvyklého.

V rámci EU se Kurtz choval zcela nezávisle. Ve skutečnosti podpořil své sousedy z České republiky, Slovenska a Maďarska, kteří nechtěli přijímat migranty z EU. V roce 2020 se rakouský kancléř spolu s kolegy z dalších malých a bohatých zemí vzbouřil proti návrhu rozpočtu EU a prosadil snížení rakouských příspěvků do něj. Francouzský prezident Emmanuel Macron podle svědků Kurtzovi málem vrazil pěstí... Mnohým v Bruselu se chování rakouského „mladíka“ nelíbilo.

Kurtz měl „balkánské“ kořeny a o dění v bývalé Jugoslávii se živě zajímal. A opět se choval „neformálně“. Sice neodmítl uznat nezávislost Kosova, ale s Albánci i Srby hovořil vyrovnaně, aniž by na ně chtěl vyvíjet nátlak. Dokonce dal souhlas s připojením severních částí Kosova obývaných Srby k Srbsku. Takové prohlášení bylo opět v rozporu s celkovou politikou EU, myšlením Merkelové a van der Bellena.....

Nejdůležitějším tématem jsou pro nás samozřejmě vztahy mezi Rakouskem a Ruskem. Považovat Kurtze za přítele naší země by bylo přehnané. Odsoudil naši zemi za anexi Krymu a vyslovil se pro

rozvoj programu Východního partnerství EU. Domníval se však, že s plněním minských dohod (i když Rusko není jejich smluvní stranou, ale přece) by měly být sankce vůči Rusku zrušeny. Ani jednou se o naší zemi ostře nevyjádřil, mnohokrát ji navštívil... V očích „beau monde“ vypadal opět jako černá ovce.

Bylo samozřejmě jen otázkou času, kdy dojde k pokusu o Kurtzovo sesazení. A stalo se tak na podzim roku 2021. Existuje silné podezření, že politik byl pod tlakem a že jeho rezignace a odchod z politiky byly vynucenými rozhodnutími. Je docela dobře možné, že po Merkelové příští rok opustí svou funkci i Van der Bellen... Otázka se však netýká jednotlivců, ale „systému“. A rakouský kancléř, který často promlouval k voličům přímo prostřednictvím svého Instagramu, to jasně popřel. Nepotřebuje ho v žádné podobě...

Kurtzova rezignace samozřejmě jistě neprospěje vztahům mezi Ruskem a Rakouskem. Jeho nástupce ve funkci kancléře Alexander Schallenberg je „mužem systému“. Zelení ve vládní koalici mají k naší zemi ten nejhorší vztah. Rusko-rakouské vazby mají určitou sílu, ale jejich snížení na evropský průměr je v jejich silách. Pravděpodobnost, že Rakousko na nějakou dobu ztratí status zvláštního partnera Ruska, je tedy velmi vysoká. To vše proto, že Kurz ji již nedefinuje.

To je role jednotlivce v dějinách. V tomto případě se jedná o osobnost mladého rakouského politika, který v jistém smyslu „narušil“ hladký tok dějin předepsaný evropskou elitou. To se neodpouští.

ZDROJ: eadaily.com

AUTOR: V. Truchačev

PŘEKLAD: Zvedavec